

5. NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU – 29 III 2009

Godzina Syna Człowieczego: śmierć i zmartwychwstanie

Zbliżamy się do świętowania tajemnic Wielkiego Tygodnia. Tego nie da już się ukryć: krzyż staje się coraz potężniejszy i rzuca na nas coraz większy cień. Żyjemy w cieniu krzyża, w bliskości śmierci. W sytuacji własnego cierpienia i śmierci najbliższych trzeba być bardzo ostrożnym. Tam gdzie się kończy ludzka mądrość, tam lepiej milczeć niż powiedzieć o jedno słowo za dużo.

Cień krzyża

Krzyż napawa strachem, krzyż wszystkich przeraża. Wobec krzyża kończy się ludzka mądrość, nic nie można powiedzieć, pozostaje wymowne milczenie. Jeśli ktoś waży się na słowo, to musi mieć argumenty nie z tej ziemi.

Ludzie próbują – jest to doświadczenie każdego z nas – ze wszystkich sił i za wszelką cenę uniknąć spotkania z krzyżem. Udaje się to nam raz i drugi. Ostatecznie nikt nie jest w stanie uniknąć konfrontacji z krzyżem. Wynik jest wiadomy. Mądrość ludowa mówi, że śmierć jest jedyną sprawiedliwością na ziemi, że nie robi dla nikogo wyjątków. Śmierć panuje absolutnie – i to jest prawda tej ziemi.

Wiedza krzyża

Edyta Stein w świecie, siostra Teresa Benedykta od Krzyża w Karmelu, którą Jan Paweł II ogłosił na progu trzeciego tysiąclecia Współpatronką Europy, napisała w ostatniej fazie życia i twórczości dzieło zatytułowane *Wiedza Krzyża*. Stawia w nim tezę, że jest tzw. wiedza teoretyczna i wiedza praktyczna o krzyżu. Można bardzo dużo wiedzieć o krzyżu, o jego kształcie, pochodzeniu, przeznaczeniu i znaczeniu. Taka wiedza jest potrzebna, świadczy o naszym odczytaniu, poszerza horyzonty intelektualne. I jest wiedza praktyczna, rodząca się ze spotkania z krzyżem. Spotkanie z krzyżem daje się we znaki cierpieniem, bólem, śmiercią. Życie człowieka jest jak droga, znaczone większymi i mniejszymi krzyżami. „Chodź, idziemy za nasz naród! Witaj krzyżu, jedyna nadziejo!” – miała powiedzieć Edyta do swojej siostry Róży w chwili aresztowania przez gestapo. Krzyżem dla niej była komora gazowa w hitlerowskim obozie koncentracyjnym Auschwitz.

Witaj, krzyżu Jezusa Chrystusa, jedyna nasza nadziejo! Ona posiadała życiową, praktyczną wiedzę krzyża Jezusa, bo swoją śmierć złączyła z Jego śmiercią.

Prawda krzyża Jezusa

Krzyż przeraża wszystkich bez wyjątku, bo wszyscy – bez wyjątku – powołani są przez Boga do życia. Bóg JHWH, Ojciec Pana Jezusa, jest Bogiem życia. Dlatego musiała nadejść „godzina Syna Człowieczego”, o której opowiada nam Ewangelista Jan. Syn człowieczy miał swoją godzinę, do niej zmierzało całe Jego życie, wszystko, co mówił i co robił, znajduje w tej właśnie godzinie swój fundament. Godzina Syna Człowieczego zmieniła oblicze tej ziemi i otworzyła przed człowiekiem absolutną przyszłość. Tą godziną jest śmierć i zmartwychwstanie naszego Pana.

W krzyżu Jezusa Chrystusa dokonuje się przewartościowanie wartości: narzędzie śmierci staje się znakiem nadziei życia, koniec – początkiem.

Kat XX wieku miał powiedzieć do chrześcijanina XX wieku przed egzekucją rozstrzelania: „To dla ciebie koniec!”. „Mylisz się, bracie – odpowiedział chrześcijanin – to dla ciebie koniec, a dla mnie – początek”

Ludzie wierzący w Jezusa mają prawo i obowiązek – ze względu na prawdę o człowieku – głosić całemu światu prawdę krzyża Jezusa Chrystusa, czy tego ludzie chcą, czy nie. „Żydzi żądają znaków, a Grecy szukają mądrości, my głosimy Chrystusa ukrzyżowanego, który jest zgorszeniem dla Żydów, a głupstwem dla pogan, dla tych zaś, którzy są powołani [...], Chrystusem, mocą Bożą i mądrością Bożą” (1 Kor 1,23-24).

Krzyż Jezusa Chrystusa, jako znak zbawienia, winien pojawiać się wszędzie tam, gdzie chodzi o życie i godność człowieka. Nie jest on nigdy zagrożeniem dla życia człowieka, lecz jego nadzieją. Patrzący na wiszącego na krzyżu Jezusa dostrzega Jego otwarte serce i wyciągnięte ręce. Bez tego serca i otwartych ramion żaden człowiek nie jest w stanie poradzić sobie z grzechem, cierpieniem, śmiercią. Jeśli człowiek czegoś rzeczywiście potrzebuje, to potrzebuje on krzyża Jezusa Chrystusa, w którym jest prawda o Jego życiu i śmierci.

Krzyż – to była, Panie, Twoja godzina, godzina Twojej śmierci, godzina, w której powołałeś wszystkich ludzi do życia wiecznego. Amen.

ks. Jerzy Machnacz